UCHWAŁA Nr / /2026 **projekt**
RADY GMINY MARKUSY
z dnia 27 listopada 2026 r.

w sprawie przyjęcia stanowiska dotyczącego konieczności zniesienia ochrony gatunkowej wilka w Polsce, w tym w trybie pilnym na terenie województwa warmińsko-mazurskiego

Na podst. art. 7 ust. 1 pkt. 1 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm) oraz § 15 ust. 2 pkt. 3 i 4 Statutu Gminy Markusy, stanowiącego załącznik do uchwały nr II/12/2019 z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie uchwalenia statutu Gminy Markusy (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. poz. 1549 ze zm.), Rada Gminy Markusy uchwala, co następuje:

§1

Przyjmuje się stanowisko Rady Gminy Markusy, w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały, dotyczące konieczności zniesienia ochrony gatunkowej wilka w Polsce, w tym w trybie pilnym na terenie województwa warmińsko-mazurskiego.

§2

Stanowisko, o którym mowa w §1, przekazuje się:
1) Prezesowi Rady Ministrów:
2) Wojewodzie Warmińsko-Mazurskiemu:
3) Sejmikowi Województwa Warmińsko-Mazurskiemu oraz pozostałym jednostkom samorządu terytorialnego województwa warmińsko-mazurskiego.

§3

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Markusy.

§4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wójt Gminy

Dorota Wasik

UZASADNIENIE

Stanowisko Rady Gminy Markusy w sprawie konieczności zniesienia ochrony gatunkowej wilka w Polsce, w tym w trybie pilnym na terenie województwa warmińsko-mazurskiego

Rada Gminy Markusy podzielając stanowisko m.in. Rady Powiatu Bartoszyckiego i Rady Gminy Rybno, apeluje o zniesienie ochrony gatunkowej wilka na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, wnosząc jednocześnie o podjęcie takiego działania w trybie pilnym w odniesieniu do obszaru województwa warmińsko-mazurskiego.

Systematycznie zwiększająca się populacja wilków przekłada się na coraz silniejszą presję drapieżniczą na inwentarz żywy, powodując poważne szkody w gospodarstwach rolnych i hodowlanych. Z roku na rok rośnie liczba padłych i pogryzionych zwierząt gospodarskich, co generuje wymierne straty ekonomiczne dla rolników i hodowców. Wypłacane przez Skarb Państwa odszkodowania nierzadko nie rekompensują w pełni poniesionych start, w tym utraconych korzyści z dalszej produkcji oraz kosztów utylizacji padłych zwierząt czy leczenia osobników rannych. Niezależnie od strat w hodowli, wilki dziesiątkują również populację zwierzyny płowej w lasach, powodując jej cierpienie i śmierć w wyniku ataku drapieżników.

W ocenie Rady Gminy Markusy dynamiczny wzrost liczebności populacji wilka, rosnąca liczba zdarzeń związanych z atakami na inwentarz żywy, a także obawy mieszkańców gminy i osób odwiedzających nasz region, stanowią wystarczającą przesłankę do całkowitego zniesienia ochrony gatunkowej tego drapieżnika. Wilk powinien zostać objęty gospodarką łowiecką na zasadach analogicznych do pozostałych rodzimych gatunków zwierzyny, tj. z uwzględnieniem corocznej inwentaryzacji oraz chłonności łowisk, na podstawie których ustala się limity odstrzału.

Warto podkreślić, że na forum międzynarodowym status ochronny wilka został już częściowo obniżony w ramach Konwencji Berneńskiej. Trwają również prace na szczeblu unijnym nad zmianą klasyfikacji ochronnej tego gatunku – z ochrony ścisłej na ochronę częściową , uzależnioną od aktywnego zarządzania populacją - co umożliwiłoby skuteczniejszą regulację liczebności wilków na obszarach dotkniętych największymi stratami w rolnictwie.

Tymczasem w polskim porządku prawnym wilk nadal figuruje jako gatunek objęty ochroną ścisłą. W ocenie Rady Gminy Markusy nadszedł czas, aby również w Polsce dostosować obowiązujące przepisy do rzeczywistego stanu populacji tego gatunku i znieść jego ochronę gatunkową, ponieważ liczebność wilka została w kraju skutecznie odbudowana, a gatunkowi temu nie zagraża już wyginięcie.

Rada Gminy Markusy postuluje, aby w okresie przejściowym – zamiast dotychczasowej sztywnej ochrony całkowitej - wprowadzić rozwiązania umożliwiające elastyczne zarządzanie populacją wilka, w tym kontrolowany odstrzał redukcyjny na obszarach o szczególnie nasilonym konflikcie z gospodarką rolną i hodowlaną, wzorem rozwiązań stosowanych w krajach skandynawskich. Obowiązująca obecnie procedura uzyskiwania zgody na eliminację osobników stwarzających zagrożenie jest, niestety, zbyt długotrwała i nadmiernie sformalizowana.